

Τόσο σπουδαίος, λοιπόν, είναι ο αγώνας κατά της λαιμαργίας;

/ Γνώμες

Ὁ Ἅγιος Πορφύριος συνέδεε τὸ θέμα τῶν πνευματικῶν ἀγώνων μὲ τὴ γαστριμαργία καὶ τὴ λαιμαργία.

Ἐλεγε δὲ πῶς, ἂν ὁ ἄνθρωπος καταφέρει νὰ τρώει μὲ πρόγραμμα καὶ μὲ λογική, τότε ὁ Θεὸς ἀναλαμβάνει νὰ τοῦ συμπληρώσει ὅλες τὶς ἄλλες ἀτέλειες. Ἐξαιτίας τῆς λαιμαργίας τοῦ ἀνθρώπου, ἔλεγε, ὁ διάβολος τοῦ πῆρε τὴν ἐξουσία καὶ τὸν ἔβγαλε ἀπὸ τὸν παράδεισο. Κι ὁ Θεὸς καλεῖ τὸν ἄνθρωπο νὰ κάνει ἀγώνα, γιὰ νὰ πάρει πίσω αὐτὴ τὴ χαμένη ἐξουσία.

Ὁ ἄνθρωπος ἦταν ὁ ἄρχοντας τοῦ κόσμου τούτου καί, μετὰ τὴν πτώση τοῦ ἀνθρώπου, ἄρχοντας τοῦ κόσμου τούτου ἔγινε ὁ διάβολος. «Κάνε του, λοιπόν, ἄνθρωπε, πόλεμο νὰ πάρεις πίσω τὴν ἐξουσία, πού σοῦ πῆρε», μᾶς ἔλεγε.

Τὸν ρώτησα τότε:

— Τόσο σπουδαῖος, λοιπόν, εἶναι ὁ ἀγώνας κατὰ τῆς λαιμαργίας;

Καὶ μοῦ ἀπάντησε ὡς ἑξῆς:

— Εἶναι τόσο σημαντικὸς ὁ ἀγώνας αὐτὸς γιὰ τὴν πνευματικὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, πὺ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας συνήθιζαν, τὴν ὥρα πὺ ἔφτιαχναν τὸ φαγητό τους, νὰ ρίχνουν μέσα κι ἓνα ποτήρι πικράδι, ὥστε νὰ μὴ νιώθουν τὴν παραμικρὴ ἡδονή

τὴν ὥρα ποὺ ἔτρωγαν.

— Καὶ τί βγαίνει μ' αὐτό, Γέροντα;

— Τί βγαίνει; Ἄκουσε νὰ σοῦ ἐξηγήσω. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος κάνει τέτοιο ἀγώνα, δὲν προλαμβάνει νὰ σηκώσει τὰ χέρια του στὴν προσευχή κι ἀμέσως κατεβαίνει ἡ χάρις καὶ κάθετα ἐπάνω του.